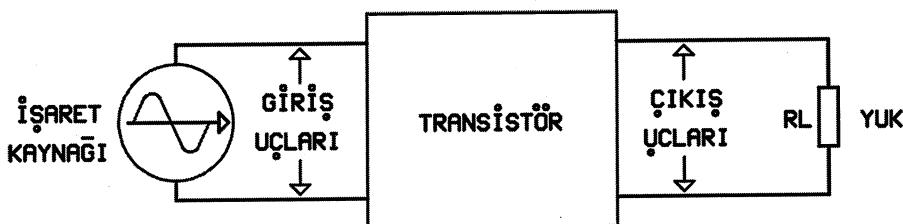

TRANSİSTÖRÜN DEVREYE BAĞLANTI TİPLERİ

GİRİŞ

Transistörlerde giriş ve çıkış işaretleri ile giriş ve çıkış dirençleri (**empedansları**) arasında belli bağıntılar vardır. Transistörü bir elektrik devresine aktif eleman (**elektriki yükseltme yapan eleman**) olarak bağlayabilmek için bu bağıntıları iyi bilmek gereklidir. İyi bir yükselteç girişine uygulanan işaretin özelliklerini bozmadan çıkışına vermelidir. İşaretteki her tür bozulmaya "**distorsyon**" denir. Distorsyon elektronik devrelerde hiçbir zaman istenmez.

Transistörler elektrik devresinde akıma duyarlı aktif eleman olarak çalışırlar. Devrede nasıl bağlanırsa bağlınsın girişinden iki, çıkışından iki uç çıkarılmış kapalı bir kutu olarak düşünülmelidir.

Şekil 1

Girişten uygulanan işaretin çıkışa iletilmesinde bağlantı tipine göre değeri değişen parametreler şöyle sıralanabilir.

Giriş Empedansı (Z_i): Transistörün işaret kaynağuna gösterdiği dirençdir. Transistörün giriş empedansı küçük olursa işaret kaynağının fazla enerji çekmek isteyecek, işaret kaynağı çıkışı yeterli akım değerine sahip değilse işaret kaynağının çıkış işaretini bozulacaktır. Transistörün giriş empedansı büyükse her tür işaret kaynağı ile sürülebilir. Ancak bazı durumda transistörün giriş empedansının yüksek olması parazitlere neden olabilir. Sistemin özelliğine göre seçim yapılmalıdır.

Çıkış Empedansı (Z_c): Transistörün çıkışına bağlanacak devre ya da yükü besleyebilme özelliğidir. Transistörün çıkış empedansı küçük olursa her yükü besleyebilir. Transistörün çıkış empedansı büyük olursa küçük direnç değerli devre ya da yükü besleyemez ve transistörün çıkış işaretini bozulur. Elektrik devresinde genellikle küçük çıkış empedansına sahip bağlantı tipleri kullanılır.

Akım Kazancı (β): Çıkış işaretindeki akım değişikliğinin, buna neden olan giriş işaretindeki (**I_G**) akım değişikliğine oranıdır.

$$\beta = \frac{\Delta I_C}{\Delta I_G}$$

Elektrik devresinde genellikle akım kazancının yüksek olması istenir.

Gerilim Kazancı (A): Çıkış işaretindeki gerilim değişiminin ($V\dot{C}$), buna neden olan giriş gerilimi değişimine oranıdır.

$$A = \frac{V\dot{C}}{VG}$$

Güç Kazancı: Basit olarak akım kazancı ile gerilim kazancının çarpımı olarak söylenebilir.

Transistörler elektrik devrelerinde aktif eleman olarak çalışırken üç montaj tipinde bağlanırlar.

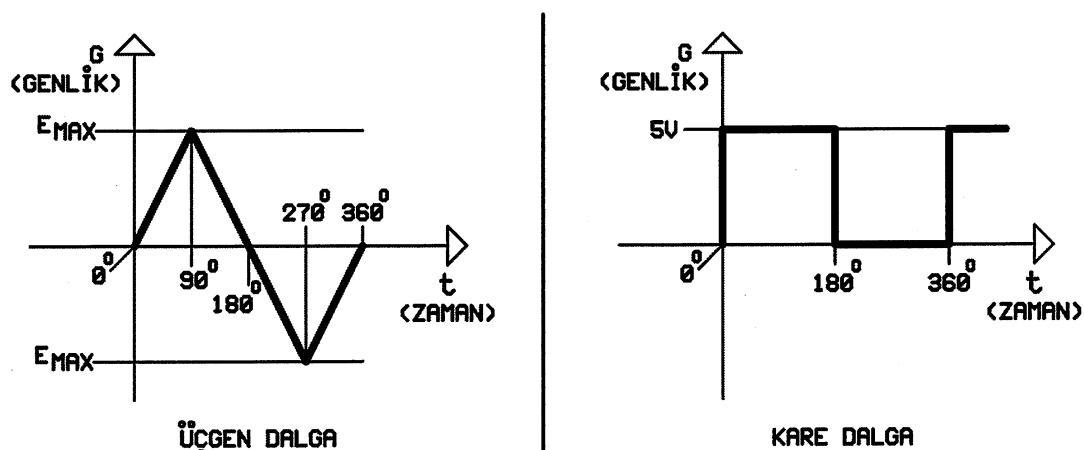
- 1-Emiteri topraklı yükselteç,
- 2-Beyzi topraklı yükselteç,
- 3-Kollektörü topraklı yükselteç

Yükselteçler montaj tiplerine göre giriş işaretini akım ya da gerilim olarak farklı şekillerde değerlendirir.

Bu üç bağlantının şekli ve özellikleri sırasıyla incelenecaktır.

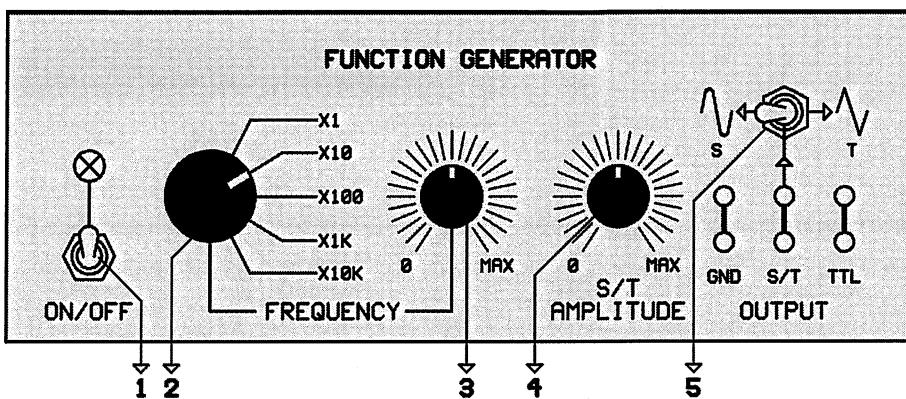
FONKSİYON JENERATÖRLERİ

Fonksiyon jeneratörleri çeşitli elektrik işaretleri üreten cihazlardır. Elektronikte en çok kullanılan elektriki işaretler analog devrelerde kullanılan sinüs dalgası ve sayısal devrelerde kullanılan genliği sıfır "0" ve +5Volt olan kare dalga "TTL (Transistor Transistor Logic)" diye bilinen işaretdir. Deney setimizdeki fonksiyon jeneratörü bu iki işaretin fazlalık olarak üçgen dalga işaretini üretmektedir. Sinüs dalgası bildiğimiz işaretdir. Şekil 2'de üçgen dalga ve kare dalga TTL işaret görülmektedir.

Şekil 2

Şekil 3'de deney setimizdeki fonksiyon jeneratörünün ön paneli görülmektedir.

Şekil 3

Ön panel üzerindeki kontrol elemanları görüldüğü gibi numaralandırılmıştır. Her kontrol elemanın fonksiyonu aşağıdaki gibidir.

1- Power on-off (Açma-kapama anahtarı): Fonksiyon jeneratörünü çalıştırırmak için kullanılan anahtardır. İlgili sinyal gösterici led ışık verir ve fonksiyon jeneratörü çalışmaya başlar.

2- Frequency rotary switch (Frekans ayar anahtarı): Üretilen işaretin frekans sınır değerlerini seçen beş kademeli komütatör anahtardır. Her kademedeki çıkış işaretini frekansları;

X1	=1Hz-10Hz
X10	=10Hz-100Hz
X100	=100Hz-1KHz
X1K	=1KHz-10KHz
X10K	=10KHz-100KHz'dır.

3- Frequency potentiometer (Frekans ayar potansiyometresi): Çıkış işaretin frekansını, frekans ayar anahtarının belirlediği sınırlar arasındaki ara değerlere ayarlayan potansiyometredir.

4- Amplitude potentiometer (Genlik ayar potansiyometresi): Çıkış işaretin genliğini $V_{pp}=0\text{ Volt}-10\text{ Volt}$ arasında ayarlayan potansiyometredir.

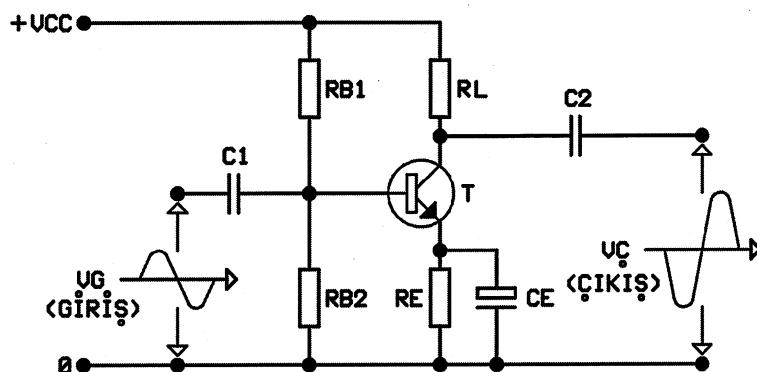
5- Waveform switch (Dalga şekli seçici anahtar): Çıkış işaretin şeklini (**sinüs-üçgen**) seçen anahtardır. Çıkış işaretin soketlerinde toprak (**GND**) ortaktır. Sinüs-üçgen dalga çıkışının ortadaki soketten kare dalga çıkışının sağdaki soketten alınır.

DENEY: 9.1

EMİTERİ TOPRAKLı YÜKSELTECİN İNCELENMESİ

HAZIRLIK BİLGİLERİ

Şekil 9.1.1'de emiteri şase (**topraklı**) amplifikatör devresi, giriş ve çıkış şekilleri görülmektedir. Emiteri topraklı bağlantı en çok kullanılan bağlantıdır.

Şekil 9.1.1

Bu devrede giriş sinyali C1 yardımıyla beyze uygulanır. Çıkış sinyali ise C2 yardımıyla kollektörden alınır. Bu devrede beyze sabit bir DC polarma uygulanmıştır. Bu devrede DC polarma RB1 ve RB2 dirençleri ile Vcc kaynağından sağlanmaktadır. Bu yüzden amplifikatör ve AC giriş sinyali uygulanmasa bile sabit DC beyz polarmasından dolayı transistör iletimdedir. Devrede sürekli bir güç harcaması vardır. RE geri besleme direncidir. Kollektör akımındaki aşırı artmaları sınırlar. CE kondansatörü kazancı artırır.

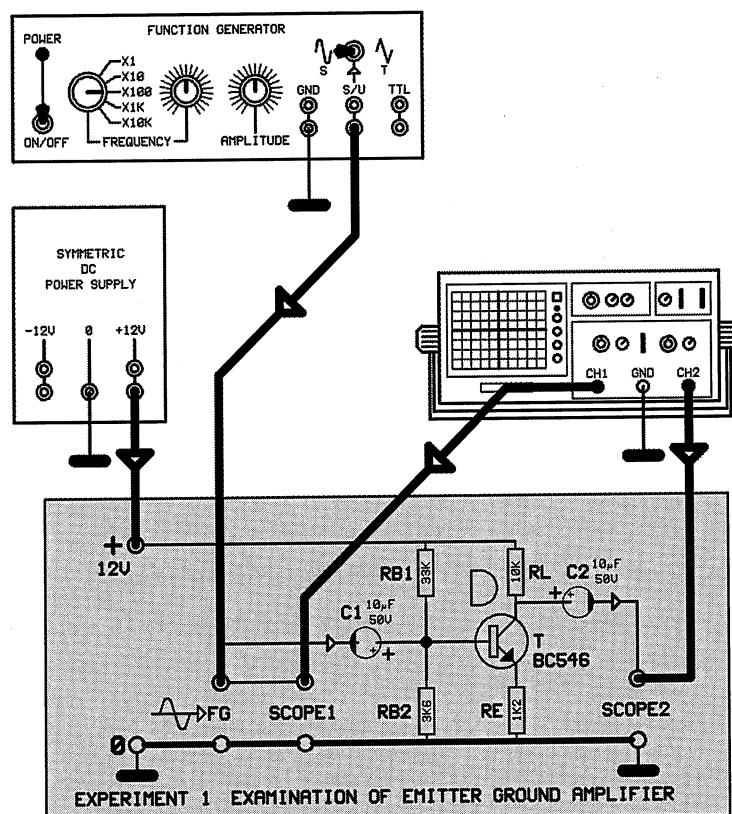
Amplifikatör girişine AC sinyal uygulandığında, AC sinyalin pozitif alternansında beyz-emiter gerilimi artar. Çünkü AC sinyalin pozitif alternansı ile sabit DC polarma geriliminin yönleri aynıdır ve birbirine eklenir. Bu toplam gerilim beyz-emiter arasına uygulanır ve transistörün iletkenliği artar. Dolayısı ile kollektör akımı artar. Kollektör akımının artması RL yük direnci uçlarındaki gerilim düşümünü artırır. Bu sebepten çıkış gerilimi azalır. Çünkü AC sinyal ile DC polarma geriliminin yönü birbirine tersdir. Bu durumda transistörün iletkenliği, yani kollektör akımı azalır. Bu durumda yük uçlarındaki gerilim azalır. Çıkış gerilimi artar buradan da anlaşılacağı gibi emiter şase yükselteçlerde giriş ve çıkış sinyalleri arasında 180° faz farkı vardır.

Emiteri topraklı bağlantı tipinin özelliklerini şöyle sıralanabilir.

- a-** Giriş impedansı orta (**50K**) değerdedir.
- b-** Çıkış impedansı orta (**50K**) değerdedir.
- c-** Gerilim kazancı yüksektir.
- d-** Akım kazancı yüksektir.
- e-** Güç kazancı orta değerdedir.

DENEYİN YAPILIŞI

Y-0016/009 modülünü yerine takınız. Devre bağlantılarını şe^kil 9.1.2'deki gibi yapınız.

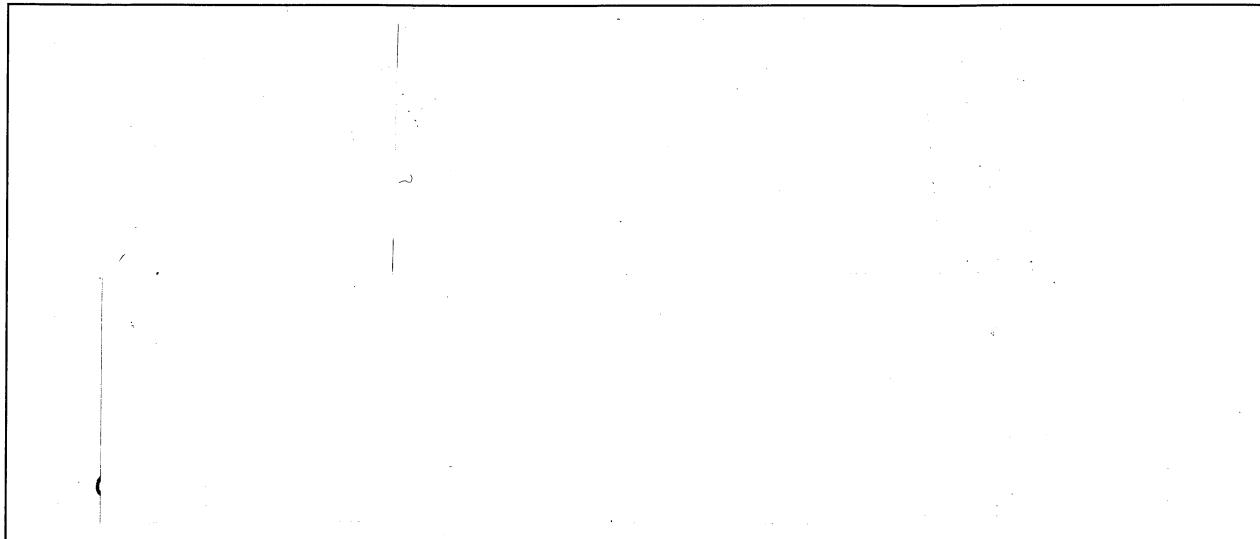

Şekil 9.1.2

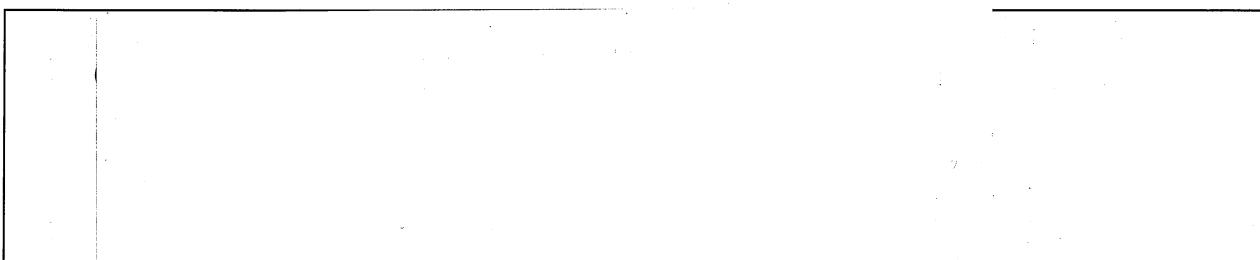
1- Fonksiyon jeneratörü genlik potansiyometresini sıfıra getiriniz (**orta uç solda**). Devreye enerji uygulayınız.

2- Fonksiyon jeneratörü çıkış işaretini sinüs, frekansını 1KHz ve genliğini tepeden tepeye $V_{Gpp}=100mV$ 'a ayarlayınız.

3- Osilaskopta giriş ve çıkış işaretlerini görünüz. Giriş ve çıkış işaretleri arasındaki faz ilişkisi nasıldır.
ve Çözüme

4- Çıkış işaretinin genliğini (V_{Cpp}) ölçünüz. Devre kazancını (A) hesaplayınız.

5- Emiteri topraklı yükseltecin özelliklerini madde madde yazınız.

